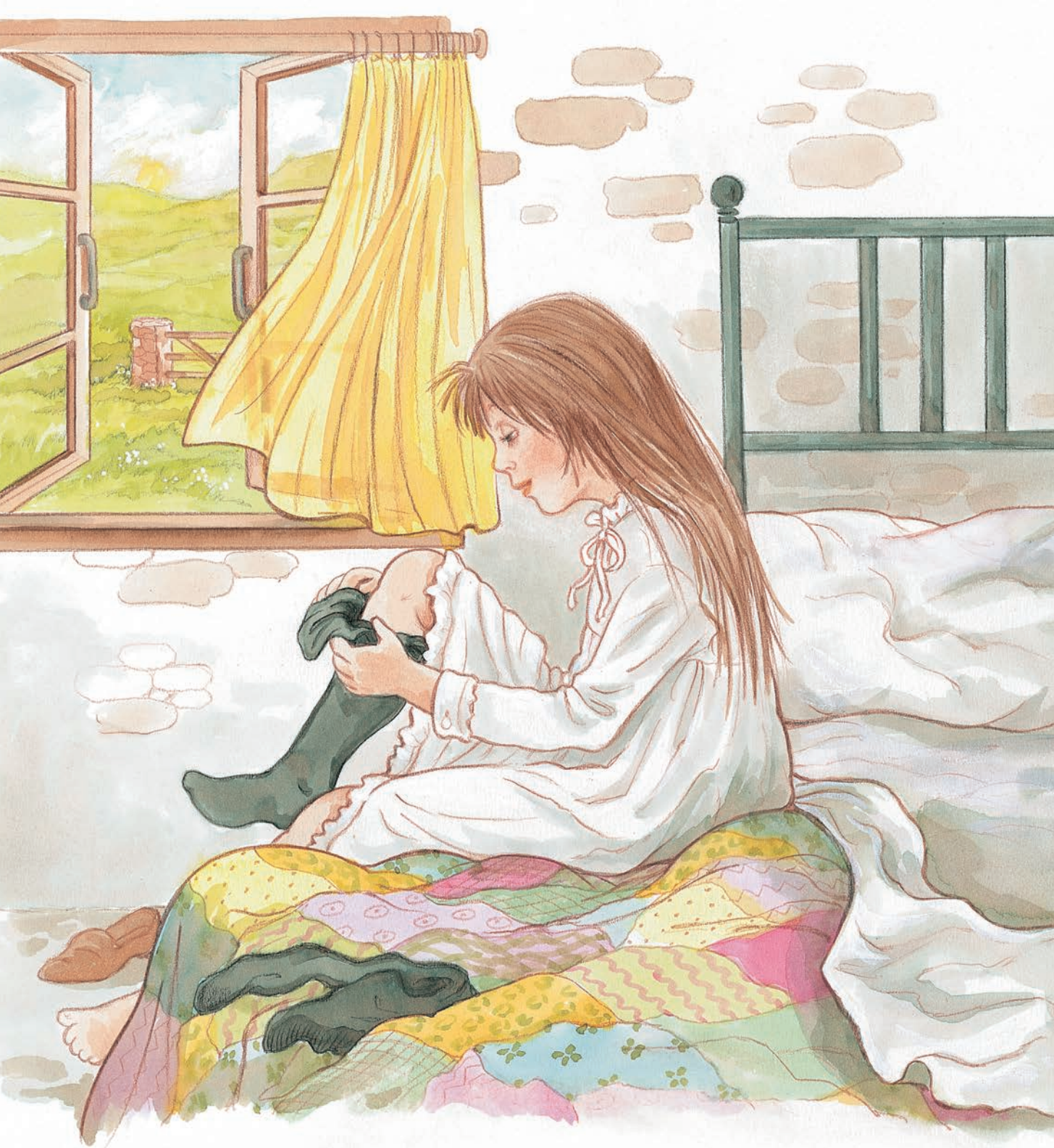

El conte de la lletera

Era una nena de pagès airosa i gentil. Cada dia portava la llet a la plaça. Es llevava de matí, just quan el sol treia el nas darrere les muntanyes embolicades de boirines rosades.

La cara rentada amb aigua ben fresca, els cabells lligats en una llarga trena penjant esquena avall, faldilla vermella i cosset negre, ben bé com una figureta per fer bonic.

Era molt alegre i feliç. Tot fent camí cap a la vila, mirava les flors, el vol dels ocells, les granotes d'una bassa, que en sentir trepig: xip, xap!, es tiraven de cap a l'aigua.

Que bonic i divertit era tot! El cor li saltava d'alegria. Aprofitava les estones de camí omplint-se el cap de mil fantasies:
—Seré una nena important! —es deia.

COMBEL
combeeditorial.com

9 788478 646845